

Zórándi Mária 1956. szeptember 12-én született Budapesten. 1971-ben felvételt nyert az Állami Balett Intézet akkor induló, Györgyfalvy Katalin és Timár Sándor által vezetett néptánc tagozatára, amelynek elvégzésével 1975-ben néptáncművész képesítést szerzett. A továbbképzés iránti igénye később is erős maradt, így 1983-ban az ÁBI táncpedagógus szakán klasszikus balett-pedagógus és néptáncpedagógus főiskolai oklevelet nyert, majd 1998-2000 között elvégezte a Magyar Testnevelési Egyetem gyógytestnevelő tanári szakát. E folyamatot a Színház- és Filmművészeti Egyetemen elvégzett DLA képzés tette teljessé, amelynek eredményeként 2009-ben megvédte *A Magyar Iskola* című doktori értekezését - azaz a jelen könyv alapját képező kéziratot.

Zórándi Mária elsősorban mégis előadóművész és táncpedagógus volt. 1975-ben a Magyar Állami Népi Együttes szerződtette, ahol 1983-ig fontos főszerepeket táncolt (pl. Rábai: *Ecseri lakodalmas* – Menyasszony; Rábai: *Este a fonóban* – Leány). Ezután két évig a Budapest Táncegyüttes szólistája, tehetsége Kricskovics Antal műveiben bontakozott ki: *Magány*, *Naphívogató*, *Relációk III.* 1980-ban elnyerte az Ifjú Koreográfusok Fórumának Nívódíját, 1983-ban pedig a Magyar Táncművészek Szövetsége „Az Évad Legjobb Táncosa” díját.

Művészi pályával párhuzamosan oktatott. Timár Sándor felkérésére már az 1975-ben induló második néptánc osztály asszisztense és óraadó tanára, 1983-tól a tagozat vezetője. 1984-től tanársegédként, immár főállásban, az ÁBI oktatója, 1987-től adjunktus, 1991-től főiskolai docens, 2000-től főiskolai tanár, 2008-tól egyetemi tanár. 1990-ben megbízták a Néptánc Tanszék vezetésével, e tisztségét a Magyar Táncművészeti Főiskola rektorává történt megválasztása után, 2009-ben adta át. 1998-ban sikerült elérnie az addig középfokú végzettséget adó néptánc-színházi táncművész tagozat főiskolai szakká történő átszervezését. Nyomatásban megjelent tankönyvei: *A balett technika alapjai* (1998, 1999, 2003; Bretus Máriával), *Néptáncaink tanítása – Ugrós táncaink* (2003, szerkesztő és társszerző). Több alkalommal részt vett szakmai és tudományos konferenciákon, a legnagyobb figyelmet a Magyar Televízió Mindentudás Egyetemén elhangzott előadásával érte el. Művészi és pedagógusi munkáját 1997-ben A Magyar Felsőoktatásért Emlékplakettel, 1999-ben Harangozó Gyula-díjjal, 2002-ben a Noverre Táncművészeti Alapítvány Lőrinc György-díjával, 2003-ban a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztjével ismerték el.

Polgári értékrenden alapuló, harmonikus családban élt dr. Jakab Bélával és három gyermekükkel: Szilvia (1984), Ildikó (1985) és Levente (1989).

Dr. Jakabé dr. Zórándi Mária néptáncművész, táncpedagógus, a Magyar Táncművészeti Főiskola rektora pályája csúcán, 2010. november 7-én, életének 55. évében távozott közülünk.

*

A Magyar Táncművészeti Főiskola 1993-ban indította el *A magyar táncművészet nagyjai* című tudományos kiadványsorozatát. Elsőként a *Nádasi Ferenc 1893–1966. Emlékezések a mester születésének 100 éves évfordulójára* c. kötet jelent meg, szerkesztette Nádasi Myrtil. A következő évben látott napvilágot a *Harangozó Gyula emlékkönyv*, szerkesztette Szúdy Eszter. Közel két évtizedes szünet után került sor a folytatásra: Nádasi Myrtil *Piruettek és ábrándok. Felnőttem a függöny mögött* c. memoárja 2012-ben a K.u.K. Kiadó gondozásában jelent meg, de megjelenését a főiskola támogatta. A sorozatot most Zórándi Mária *A bartóki út. Pályaképek a színpadi néptáncművészet 20. századi történetéből* c. monográfiájával folytatjuk, amelyet a jövőben – szándékunk szerint – további értékes szakmai munkák követnek majd.